

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 8 maanden f 4.50.
Voor de overige steden des Rijks 5.50.

VRIJDAG 15 JUNIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Spooneveld en Zoon,
Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet,
Jan Hendrikstrat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van één tot zes regels.
Voor elk regel meer.
Behalve de 85 ots. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden
worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel-
regt daaronder begrepen.

De overtuigende kracht des Ministers van Hall.

Het betoog, dat de heer VAN HALL, Minister van Buitenlandsche Zaken, voornamelijk op het oog had, bij zijne redevoeringen over de afschaffing van den accijns op het gemaal, was: dat de Regering niet was op het sleeptouw der oppositie, niet had gevolgd de rigting der constitutionnele partij; maar dat zij steeds had gewild wat ze nu voordraagt, dat ze is zelfstandig, dat de oppositie tot de Regering was overgegaan!

Heeft de Minister één lid in de Kamer overtuigd? Zal, buiten de Kamer, iemand aan de rigting, aan den wil van het April-Ministerie dank weten, wat het werk is en het werk alléén van de kracht der constitutionnele partij? Laat ons zien wat indruk dat betoog in de Kamer maakte.

De heer VAN HALL sprak op 5 Junij. Zes Junij. De heer VAN FOREEST, ministerieel, ziet voor zijn aandeel af van de uitnemende veldheerspraktiek, om de vesting over te geven, om de bondgenoot van den vijand te worden of voor hem te vlugten.

De heer VAN DER VEEN drukt den wensch uit, dat de Regering in het vroeger gebaande, nu gevolgde spoor zal voortgaan.

Zeven Junij. De heer ROCHUSSEN, ministerieel, treedt in een scherpzinnig betoog, om de onzelfstandigheid der Regering aan te toonen, want: 't geen nu weinige maanden geleden, door haar zoo onvoorzigtig, zoo onverantwoordelijk werd genoemd, stelt ze thans voor.

De heer VAN ZUIJLEN VAN NIJEVELT maakt den indruk van het betoog des Ministers van Buitenlandsche Zaken kenbaar, door eene even fijne als dieptreffende vergelijking.

Wij hebben in deze beraadslaging veel beelden vernomen. Het zij veroorloofd, op mijne beurt, een beeld te gebruiken. Onderstelt, wij vernemen een van deze dagen de gewichtige tijding dat Sebastopol is gevallen, maar tevens vernemen wij dat de Russische regering een manifest heeft uitgevaardigd, waaruit blijkt dat deze gebeurtenis volkomen strookt met hare ware doch geheime inzichten, dat de verdediging slechts is geweest een spegelvecht, maar dat de overgave van de vesting aan het geallieerde leger altijd en van den beginne af heeft gelegen in de bedoeling van de Russische regering. Er is zeker niemand, Mijne Heeren, die aan de waarheid van eene dergelijke verklaring in het allerminst zou durven twijfelen; dat zou onhousch zijn. Maar geloof ik, zouden velen genegen zijn een grooter deel van den roem door dat wapenfeit behaald, toe te kennen aan de verbonden legers, die de vesting zouden hebben veroverd, dan wel aan de Russen die haar zouden hebben laten veroveren.

De heer v. Bosse verklaart al zijn geloof in de oprechtheid van de verklaring, dat het Ministerie het alreeds eens was met de constitutionnele partij, noodig te hebben, en toont vervolgens zeer helder aan, dat hier eigenlijk sprake is en niet anders zijn kan dan van eene bekeering van het Ministerie.

De heer DIRKS, ministerieel, meent, dat de pligt: zorg voor het levensbehoud, de Regering dwong het voorstel te doen.

Acht Junij. De heer DE BRAUW, ministerieel, is volstrekt niet overtuigd dat de Regering nu doet wat ze altijd heeft gewild. Hij is integendeel van meening, dat, indien de regering veranderd is van overtuiging, hij het eerlijk vindt dat zij volgens die overtuiging handelt.

De heer WINTGENS, ministerieel, is zoo weinig door de rede des Ministers van Buitenl. Zaken getroffen, dat hij vraagt: of het van de oppositie grootmoedig en medelmoedig is, om, nu de Regering naar hare bevelingen te werk gaat, die Regering af te schilderen als eene boetvaardige zondares? De heer WINTGENS verklaart, dat de Regering, de oppositie verre achter zich laat; de oppositie is gedepasseerd; zij marcheert wel mede, maar in het opsluitend gelid; de regering is radicaler dan de radicale partij zelve. De heer ELOUT, half-ministerieel, ziet bij de be-

schouwing van het wets-ontwerp in alles gebrek aan vaste overtuiging en aan een vast stelsel.

De heer VAN RAPPARD, ministerieel, vraagt of hij den Ministers des Konings moet toeroepen: Neen, volledige overtuiging kan u nooit tot dit voorstel hebben geleid; gij hebt u door eene meer en meer weisende oppositie laten wegslepen, om niet alleen dien eisch toe te geven, maar dien nog voorbij te streven? Hij voegt aan velen dier Ministers toe: Hoe is uwe zienswijze toch sedert het laatste jaar veranderd?

De heer DULLERT verklaart, dat het voorstel hetzelfde is alsof het van de constitutionnele partij afkomstig ware. Hij zal stemmen vóór de wet, omdat hij ministerieel is zoo lang dit Ministerie blijft in de rigting der constitutionnelen. Het Ministerie is op dit oogenblik in de rigting der constitutionnelen, tot wederopzeggens toe.

De heer REINDERS verdedigt de Regering tegen de verwijten der ministerieelen: Want voor dwaalen zijn wij allen vatbaar, doch zij die daarvan terugkomen (de Ministers) verdienen eerder ons medelijden, onze ondersteuning en medewerking, dan wel eene harde kastijding.

De heer DE LOM DE BERG wenscht de Regering geluk, dat zij tot betere inzichten is gekomen.

Negen Junij. De heer DE KEMPENAER, ministerieel, constateert, dat de Minister van Buitenlandsche Zaken lang en veel over zich zelve heeft gesproken — het geliefkoosde onderwerp van Zijne Excellentie — maar hij is toch niet tot de overtuiging gekomen dat hij zich gelijk is gebleven.

Elf Junij. De heer BAUD, ministerieel, is almede niet overtuigd geworden door de rede van den Minister van Buitenlandsche Zaken; want hij wil zelfs niet onderzoeken in hoeverre het Ministerie al of niet op het sleeptouw is genomen door de oppositie. Had de heer BAUD gronden van zelfstandigheid bij de Regering kunnen vinden: hij had gewis den palm der overwinning niet aan de constitutionnelen gelaten.

De heer THORBECKE heeft met de hem eigen scherpzinnigheid aangetoond, dat het wetsvoorstel is een triumpf voor de beginselen der constitutionnele partij, en hij gaf den indruk der eigen-lofreden van den heer VAN HALL aldus, in weinige maar fiksche trekken, torug:

De Minister heeft ons eene reconstructie van zijne ministerieel geschiedenis geleverd, verbonden met eene rede van eigen verschooning en van bestraffing tevens aan de vrienden van het Ministerie in deze Kamer. Ik veroorloof mij, Mijnheer de Voorzitter, daar op tweeërlei aan te merken. Zoodanige reconstructie — en ik weet niet of de Minister zich dat volkomen heeft voorgesteld — kan na iemands dood, na honderd jaren, wellicht slagen, maar bij de tijdgenooten stuit zij ligt op zeer bijzondere moeilijkheden. Bij de bestraffing scheen mij de Minister niet volkomen indachtig aan het recht van wederkerigheid. Hij bestrafte zijne vrienden omdat zij van hem afvallen, maar hij vergat dat hij zelf het initiatief van den afval genomen heeft.

Twaalf Junij. De heer ROCHUSSEN, ministerieel, erkent, dat de heer THORBECKE een triumfied kon aanheffen, want: het was om de reden door den heer DULLERT medegedeeld, dat hij zijne goedkeurende stem aan dit wets-ontwerp zou geven, en die reden was, dat het een voorstel is overeenkomstig zijne rigting en geheel als van zijne partij uitgegaan.

Na al deze krachtige bewijzen van de overtuigende kracht des heeren VAN HALL, die ons reeds den 7den Junij deed zeggen, dat de vrolijke indruk, dien de eerste rede maakte op de Kamer, opmerkelijk was, achtte de Minister van Buitenlandsche Zaken het noodig een tweeden coup de théâtre te doen, en op den twaalfden Junij stond hij op, om op nieuw te betoogen, dat het Ministerie was in zijne eigene rigting, dat het doet wat het altijd heeft willen doen, dat de oppositie tot het Ministerie was overgegaan! En wat was de uitlag van dezen tweeden coup?

Dat de eenige verdediger van het gedrag der Regering, de heer SCHIMMELPENNINCK, onmiddellijk daarna verklaarde, dat de Regering moest doen, wat ze heeft gedaan. Waarom? Omdat zij verkeerde in den toestand van eene, door een krachtigen en overmagtigen vijand berende vesting; dat ze naar eene andere onneembare (?) vesting is afgetrokken en den vijand eenig voordeel heeft gelaten, om niet alles (de portefeuille?) te verliezen!!

Dat de heer GEVERS VAN ENDEGEEST, ministerieel, mede onmiddellijk daarna, heeft geconstateerd, dat de houding der Regering die is van transactie; en dat als het getij verloopt men de bakens moet verzetten!!

Dat de heeren VAN DER LINDEN en VAN HOËVELL, met groote scherpzinnigheid het kaartenhuis des Ministers in duigen hebben doen vallen, waarbij de heer VAN HALL toevallig afwezig is gebleven; niet, zoo als de heer DE KEMPENAER sarcastisch opmerkte, omdat hij was weg geredeneerd; maar omdat ongetwijfeld gewichtige tijdingen aangekomen waren uit Weenen, Londen of Parijs en deze ons van de tegenwoordigheid Zijner Excellentie beroofden!!

Dat de heer HOFFMAN, ministerieel, zijn vonnis over de inconsequentie des Ministers van Buitenlandsche Zaken bevestigt; zich beklagt over de teleurstelling, die hij over de uitvoering van het April-programma ondervindt, en herinnert hoe bij ieder kriegsreglement de desertie streng wordt gestraft!!

Dat de Minister van Buitenlandsche Zaken zelf, zich beroepende op zijne afwezigheid, de redevoeringen van de heeren VAN HOËVELL en VAN DER LINDEN geheel onbeantwoord heeft gelaten!

Wie is er nu nog die gelooft, dat de afschaffing van den accijns op het gemaal het werk niet is van de constitutionnele partij?

Wie is er, die, op de werking lettende, welke de overtuigende redeneerkracht des Ministers van Buitenlandsche Zaken bleek te bezitten, niet beaamt het, door den heer THORBECKE aangehaalde gezegde van den Engelschen staatsman BOLINGBROKE: In Staatsaangelegenheden is eenige slimheid noodzakelijk, gelijk wat alliage in de gouden of zilveren munt; maar die munt wordt zoo men de dosis overschrijdt, valsche munt.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Het gerucht, dat de toren van Malakoff zou zijn genomen, in twee achtereenvolgende dépêches vermeld, is niet bevestigd en de dagteekening, waarop naar men voorgeeft, dit wapenfeit zou hebben plaats gehad bewijst de onjuistheid van het gerucht. Het zou den 10den geweest zijn, dat de toren in de magt der geallieerden viel. Reeds is het den 14den. Zoo het feit juist ware, dan is het klaar, dat de regeringen van Engeland en Frankrijk reeds lang door middel van den telegraaf daarvan verwittigd zouden zijn, en gewis zou die tijding dan ook onmiddellijk openbaar zijn gemaakt.

De laatste dépêche uit de Krim eergister door den Moniteur medegedeeld voert de dagteekening van den 9 ten 11 ure des avonds, en bepaalt zich bij de vermelding, dat de Russen volstrekt geene ernstige poging gedaan hebben om de op den 7den veroverde werken te hernemen. Om dus aan den val van den toren van Malakoff te gelooven, moet men afwachten, dat dit berigt op officieele wijze aangekondigd zij. Men beschouwt het nemen van dien toren echter niet meer twijfelachtig, maar zeer ophandea.

Van de westelijke zijde der Zwarte Zee wordt gemeld, dat de Russen, aan hun stelsel van terugtrekking gevolg gevende overal waar zij zich niet in staat achten om met goed geluk een aanval te weerstaan, Anapa ontruimd hebben — zijnde hunne voornaamste sterkte aan den kant van Circassie — en naar het inwendig gedeelte van den noordelijken kant, trekken. Reeds gister maakten wij melding van de ontruiming van Anapa; doch heden wordt die tijding nader bevestigd.

De dagbladen van Konstantinopel van den 4den bevestigen de berigten nopens de ministerieel wijzigingen, welke in die hoofdstad plaats hadden.

In eene telegrafische depêche uit Parijs wordt gemeld: De generaal Pehssier meldt van 10 Junij te middernacht: De gewachten van den Zden zijn voordeliger dan wij hebben aangekondigd. Er zijn 502 gevangenen gemaakt, waaronder 20 officieren; 73 stukken geschut zijn in onze handen gevallen.

Wij versterken ons en hebben met de Russische mortieren op de nog meer verwijderde schepen kunnen vuren. Wij maken nieuwe batterijen: ereed.

Prins Gortschakoff meldt van den 8en het volgende: Na een hevig bombardement van twee dagen tasten drie Fransche divisien ons in den avond van den 7en aan en bezetten de redouten Kamschatka, Selenghinsk en Volhynie en eene batterij tusschen de redouten Selenghinsk en de batterij n. 1.

De redoute Kamschatka werd door de onzen hernomen, doch de vijandelijke reserves namen haar op nieuw en wij bleven slechts meester van de batterij.

Onze troepen vochten op eene bewonderenswaardige wijze, waarvan als bewijs kan strekken, dat de verliezen van den vijand de onze overtroffen; de Franschen verloren namelijk 2500 man, 275 gevangenen, waaronder 7 officieren en 2 lichte stukken geschut.

Van de andere punten der Kruur valt niets belangrijks te melden.

Uit Frankrijk niets nieuws als alleen, dat de heer Thouvenel, de nieuwe ambassadeur bij het Ottomannische hof, gister Parijs zou verlaten om zich naar zijn post te begeven, en dat het hal Maandag avond door de municipaliteit van Parijs den jeugdigen Koning van Portugal aangeboden, zeer luisterrijk was.

De Keizer van Oostenrijk heeft zijne residentie verlaten om zich naar Gallicie te begeven, ten einde zijn leger te inspecteren.

Het was den 8 Junij, dat het nieuwe ministerie voor het eerst in de zitting der Cortes verscheen, Men verwachtte eene zeer onstuimige zitting.

Zeven afgevaardigden van de uiterste linkerzijde, die een voorstel van censuur tegen den heer Santa Cruz hadden ingeleverd, ter zake der openbaarmaking van het decreet, betrekkelijk de nationale militie, hebben dat voorstel dadelijk ingetrokken, daar de heer Santa Cruz thans als Minister ontzagen is.

Espartero heeft met zeer veel kracht en welsprekendheid de vorige Ministers verdedigd, en zelfs zijn leedwezen betuigd, dat zij vrijwillig hun portefeuilles nedergelegd hadden.

Voorts verzocht hij de progressisten dringend om de tooneelen van verdeelheid, welke voor die partij in 1843 zoo noodlottig waren, niet weder te hernieuwen.

Uit Hamburg meldt men:

De schout bij nacht Baynes bevindt zich in de groote Belt met 7 oorlogsschepen en 9 stoomkanonboorden.

Eene telegrafische depêche uit Turin dd. 13 Junij meldt: Heden wordt uit Roma bericht, dat gisteren een vreeslijk aanslag op den kardinaal Antonelli heeft plaats gehad; de moordenaar heeft echter de stoot gemist en is in hechtenis genomen.

Uit Parma meldt men, dat de staat van beleg is opgeheven.

Uit Lissabon wordt gemeld, dat aldaar eene soort van zamenzwering is ontdekt, die zich ten doel stelde om de maand September niet af te wachten om de tijsdierjarigheid van Koning Pedro V te proclameren.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

ZITTING VAN DONDERDAG, 14 JUNIS.

De commissie van rapporteurs brengt haar eindverslag uit over het ontwerp van wet tot goedkeuring der overeenkomst met Frankrijk wegens de nadruk. — Zal worden gedrukt en de dag der beraadslagingen nader bepaald.

De beraadslagingen worden hervat over het ontwerp tot afschaffing van den accijns op het gemaal. Over art. 1, houdende afschaffing van dien accijns met 10. Januarij 1856, voert niemand het woord. In omvraag gebracht, wordt het aangenomen met 42 tegen 19 stemmen. Voor: de heeren Baud, Hoyne van Papendrecht, Beens, de Poorter, Reijnders, Slicher van Domburg, Bosscha, Dullert, Blaupot ten Cate, Godefroi, de Limpens, Huguenin, Westerhoff, Bots, Schimmelpenninck van der Oije, Heemskerk, Aemmerlaet, van der Poel, van der Veen, van Heiden Reinestein, Dirks, Zijlker, van Akerlaken, Hugenholtz, van Eck, Meeuwissen, van Nispen van Sevenaer, Bieruma Oosting, Storm, Dommer van Poldersveldt, van Zijlen van Nijvelt, Sloet tot Oldhuis, van der Linden, van Hoëvell, van Bosse, Meijlink, Nolthenius, Hengst, Storm van 's Grave-sande, Thorbecke, Jaspers en de Voorzitter (de heer Boreel).

Tegen: de heeren van Foreest, Kien, de Kampenier, van Lennep, de Brauw, Taets van Amerongen, Hoffman, Hoekwater, van Rappard, Rachnesen, Elout van Soeterwoude, Sander, van Goltstein, Mackay, Stokte, Delprat, van Deijne, van Franck en van Reede van Oudtshoorn.

Over art. 2 worden de discussien geopend. Het luidt aldus: „Voor zoo verre de overige middelen niet voldoende mogten zijn om te vervangen hetgeen 's Rijks schatkist bij de afschaffing van den accijns op het gemaal zal derven, wordt daarin voorzien door middel van verhooging der opcenten op de hoofdsom van de grondbelasting, het personeel en de patenten, op de hoofdsom van den rijks-accijns en het collectief zegel, op het binnen- en buitenlandsch handelsverkeer, den wijn en het geslagt, op de hoofdsom der zegel-, registratie-, griffie-, hypotheek- en successieregten,

gelijk mede op de hoofdsom van het regt van waarborg op de gouden en zilveren werken.

De heer VAN BOSSE zal niet onderzeken, of het artikel juist uitdrukt, wat men er mede hoop, en zoo hij er vóór zal stemmen, acht hij het wenschelijk, dat het eene betere redactie onderga. In den aanhef van het artikel toch staat: „voor zoo verre de overige middelen”. De Regering nu zegt in haar antwoord, dat daaronder is begrepen de koloniale bijdragen. Spr. heeft daartegen reeds bij de algemeene beschouwingen zijn bezwaar kenbaar gemaakt, en hij wenschte nu eene poging te doen, ten einde het nadeel, uit deze miskenning van een eerst finantieel beginsel voort te vloeijen, te keeren.

Hij stelt daarom als amendement voor de bijvoeging eener tweede alinea, strekkende om zijne bezwaren uit den weg te ruimen. Die nieuwe alinea zou luiden als volgt: „Onder de ramping der middelen voor een volgend dienstjaar wordt boven de uitkeering uit de geldmiddelen van 's Rijks overzeesche bezittingen als voorloopig beschikbaar op het vermoedelijk batig slot der koloniale administratie niet meer geraamd dan op eene som van f 4,700,000; ten ware een hooger bedrag uit reeds verkregen baten der koloniale administratie aan 's Rijks schatkist verzekerd zij.”

De voorsteller licht dit amendement toe. Het laat het stelsel der Regering in zijn geheel. Dat stelsel toch behelst de afschaffing van het gemaal met gedeeltelijke vervanging door opcenten en door gedeeltelijke bijdragen uit de koloniale baten. Maar het amendement verschilt daarin van het artikel, om niet onbepaald op die koloniale baten te anticiperen. De aanneming van dat beginsel, waarop ook door andere leden wordt aangedrongen, levert zijns erachtens geen bezwaar hoegenauwd op. Het biedt een waarborg tegen eene te ruime interpretatie van de koloniale bijdragen. Het praediciert ook niet het getal der te heffen opcenten en de kamer blijft vrij, om daarover naar mate der behoefte bij de begrooting bepalingen in de wet op de middelen op te nemen.

Dit amendement wordt van verscheidene zijden ondersteund en maakt een onderwerp van heraadslaging uit.

De heer VAN RAPPARD kan de strekking en de gevolgen van het amendement nog niet goed doorzien. Het staat bij hem echter vast, dat het amendement niet voldoende is; want hij de wet op de middelen kan men er op terugkomen. Wat art. 2 zelf betreft, Spr. acht dit onvolledig; hij acht het ook overbodig; want men kan de zaak bij de wet op de middelen regelen. Hij wenscht het ministerie ook niet te binden; want hij wenscht dat de staalkaart der opcenten bij de begrooting herzien worde. De Minister kan ook ten aanzien van sommige belastingen de hoofdsom vermeerderen als van het gemaaldeerd en van het regt op de successie.

Wat het personeel betreft, is hij ingenomen met het stelsel der gemeentewet, namelijk om voor de minder vermogenden de aanslagen te verminderen, en die voor de meer vermogenden te vermeerderen. Evenzoo is dit ook met de gezanten. Als nu in deze wet aangewezen wordt waarop de verhooging zal slaan, dan worden, z. i., nadere veranderingen gepraediciëerd.

De heer THORBECKE acht het artikel niet overbodig. Het is een voorschrift aan de Regering bij het opmaken der begrooting, zoo het blijkt, dat de overige middelen niet voldoende zijn. Het is dus beter nu af te bakenen dan in onzekerheid te blijven. Er kan dan bij de begrooting over de schikking der opcenten eenig verschil ontstaan, maar op de hoofdzak kan dan niet worden teruggekomen. Uit de weglating van het artikel zou ook grond kunnen ontstaan om de in werking treding der wet met 10. Januarij 1856 te verschuiven.

Als de heer van Rappard verbetering der belastingen op het personeel en de patenten verlangt, dan verhindert het artikel dit niet; want de Regering kan dergelijke ontheffing voorstellen als de heer van Rappard, in overeenstemming met de gemeenten wenscht. — Wat de opcenten zelve betreft, hij gelooft ook dat ze geen blijvend middel kunnen zijn, maar wel een tijdelijk, en daarom zal hij er zich ook niet tegen verzetten, maar met eene uitzondering, en daarom stelt Spr. een amend. voor, namelijk om geene opcenten meer op het geslagt te leggen, en dus die woorden uit art. 2 te doen wegvallen, om dezelfde redenen waarom de opcenten op het zout en de zeep ook niet in art. 2 hooger opgevoerd worden.

Diezelfde redenen, die daarvoor pleiten, gelden ook voor het geslagt. Het is ook in het belang van onze krachtige volksvoeding. En is geen maatregel tegen den sterken drank, die zoo krachtig werkt als eene krachtvolle voeding. Gelijke redenen pleiten er ook niet tegen, want de geheele verhooging der opcenten op het geslagt zou zijn f 54,000.

De Regering raamt als minimum van de meerdere opbrengst der opcenten, f 1,530,000; casu quo heeft zij f 1,590,000 noodig; zoodat dit slechts een geheel verschil van f 24,000 oplevert.

De heer VAN LENNEP deelt mede het gevoelen, dat het artikel is overbodig en nutteloos, maar, met het oog op eene mogelijke aanneming daarvan, zal hij ook een amend. voorstellen. Zijn argument wegens de verbreking van het evenwigt door dit ontwerp tusschen de accijnsen en de directe belastingen, is niet weêrlegd.

Daar hem overigens eene verhooging der opcenten op het patent en personeel zeer onraadzaam voorkomt en daar die accijnsen de meest lastige zijn, stelt hij als amendement voor om de verhooging der opcenten op die beide accijnsen, uit het artikel weg te laten. Als equivalent geeft spr. de voorkeur aan het plan van den heer Meijer, volgens hetwelk de loterij het dubbel zou kunnen opbrengen van wat het nu oplevert. Spr. betraurt het, dat dit plan niet is onderzocht geworden.

De heer HOFFMAN zegt, dat het amendement z. i. in lucht hangt. Spr. vereenigt zich met het gezegde: den ren van Rappard en van Lennep en is tegen het amendement van den heer van Bosse.

De heer SLOET TOT OLDHUIS betuigt zijn leedwezen, het amendement van den heer van Bosse eerst nu is geboden. Hij kan daardoor de strekking er van niet overzien. Als het strekken moet, om te verhoeden, aan den Javaan en Sumatraan meerdere lasten worden gelegd, dan natuurlijk heeft hij alle sympathie voor amendement. Maar als het strekt om een vasten maat eener ramping aan te geven, dan is hij er bepaald tegen. Hij wil ook de koloniale baten ten nutte van Indië hebben aangewend; maar hij wil het der Regering in deze niet moeilijker maken en hij wil in deze geen half trouwen schenken; zoodat hij zonder nadere inlichting verplicht zal zijn tegen het amendement te stemmen.

De heer GEVERS VAN ENDEKERST is niet voor de wetting van het artikel zelf, want daardoor zou alle denkbeelden van equivalent wegvallen, en tevens het beginsel, dat equivalent zal worden gevonden op de in het artikel aangeduide middelen, zoodat de hoofdelijke omslag en andere middelen niet als equivalent konden worden aangewend. Ook in dit opzigt is het artikel een zadelijke voor de Regering. Hij is overigens voor het amendement van den heer Thorbecke gestemd, om geene meer opcenten op het geslagt te leggen.

De heer KIAN is op de gronden, door den heer Sloet ontwikkeld, mede tegen het amendement van den heer Bosse.

De heer ELOUT VAN SOUTERWOUDE vraagt of uit het amendement van den heer van Bosse niet te vreezen zou dienstverringing en of de laatste alinea niet de eerste spoor maakt?

De heer v. HOËVELL wil ook voorkomen, dat de Javaan bevolking te veel worde belast, maar daarom juist men voor het amend. van den heer van Bosse zijn. Er is toch niet in, dat de Reg. altoos de f 4,700,000 op begrooting moet brengen, maar juist het tegendeel. amend. zegt, dat er als koloniale bijdrage juist niet mag worden geraamd dan tot dat bedrag.

De heer BAUD heeft to. bedenking op de redactie van aanhef van het artikel. In de tweede plaats merkt hij dat het amend. van den heer van Bosse, zijns inziens, berokt op eene herziening in de wet van het in 't gesteld beginsel, en in zoo verre kan hij er zich mede eenigen. Hij vraagt niettemin even als de heer Elout het laatste deel van het amend. niet het eerste deel het artikel onverwerpt. Als zijne bezwaar daaromtrent wordt weggenomen, zou hij bij wijze van sub-amendement voorstellen, om de laatste woorden zten wafor enz. te laten.

De heer VAN GOLTSTEIN is tegen het geheele artikel als het nu laatstelijk door de Regering is voorgedra. Er moest naar zijn oordeel, wilde men een equivalent verkrijgen, uitgedrukt zijn, dat de verhoogingen der opcenten 6 zal bedragen, gelijk in den staat van herke door de Regering is uiteengezet. Maar nu staat daar van en zoo zal er, vrees hij, later een strijd ont over het bedrag der verhooging. Indien spreker een amendement aanbodt, zou hij voorstellen de zegel-, registratie- en successieregten niet op te nemen, ten einde de haarheid van het verkrijgen van regt niet nog te verminderen. Hij is evenwel niet voornemens in dien geest bepaald amendement aan te bieden.

De heer VAN NISPEN VAN SEVENAER zegt, dat het artikel berust op een verkeerd beginsel; dat beginsel der verlichting der natie ten gevolge van den gunstigen finantiëlen toestand. Nimmer moest, naar zijne meening, die verlichting dat gevolg hebben, dat een ander deel der natie hooger werd belast. Zijn bezwaar wordt nogtans merkbaar opgewogen door het groote voordeel der ontheffing van de mindere klassen. Maar dit maakt hem ook hals over hand met de amendementen te vereenigen. Hij stelt verzoeken in de verklaring der Regering, dat deze opcenten delijk zijn en dat er geene andere finantiële maatregelen omtrent de belastingen zullen genomen worden, alvorende deze opcenten er weder af zullen genomen zijn. Hij hoogstens voor het amendement van den heer Thorbecke kunnen stemmen.

De heer SCHIMMELPENNINCK v. D. OYE zegt dat bij onderzoek in de afdelingen men het vrij algemeen was dat er, na de afkeuring van den hoofdelijken en een ander equivalent moest gevonden worden, en dat geene afschaffing moet plaats hebben dan met equivalent. Spr. zal niet meer kunnen stemmen voor eene wet, die alle equivalenten tot dekking der af te schaffen belasting wil losmaken, en dat heeft bij de verscheidene amendementen inderdaad plaats. Men moet kiezen of men moet zich schikken in het tijdelijk amendement van equivalent, of men moet de wet verwerpen.

De heer DE BRAUW is in het onzekere over de bedoeling der amendementen en maakt er eenige bedenkingen uit het oogpunt van eene goede comptabiliteit.

De MIN. v. FIN. vat alsnu het woord op ter beantwoording der onderscheidene vragen, opmerkingen en bedenkingen, ten aanzien van het art. en de daarop voorgeduide amendementen gedaan.

In de eerste plaats neemt hij op de vraag, of artikel geheel kan worden gemist. En nu is hij het eens met die dat art. willen behouden. Het is een wenschelijk afschrift voor de Regering, maar het is ook eene grootte voor haar bij de voordragt der wet op de middelen, het dan blijken zal, dat de Regering handelt in stemmings met het beginsel, bij het art. aangenomen.

Z. M. heeft tot burgemeester der gemeente Uithuistermeeden benoemd mr. F. J. Kappijens van de Coppello.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van gisteren is ingekomen een wets-ontwerp tot verhooring der som tot inkoop der rentegevende nationale schuld, toegestaan bij de wet van 22 April 1855 (Staatsbl. n°. 34).

De commissie van rapporteurs: lo. voor de raming der uitgaven der kamer voor 1856, en 2o. voor het wets-ontwerp van inkoop en amortisatie van nationale schuld hebben daaromtrent hare verslagen uitgebragt. De dag der beraadslaging daarover zal nader worden vastgesteld.

Z. M. de Koning is heden morgen ten vier ure, komende van Soestdijk, in de residentie teruggekeerd.

H. K. H. Prinses Frederik der Nederlanden benevens H.Ds. dochter Prinses Maria, zijn heden morgen met den eersten spoortrein van Voorschoten naar Soestdijk vertrokken tot het nemen van afscheid van H. M. de Konigin-moeder. H.H. K.K. H.H. zullen alsdan de reis naar Duitschland voortzetten. H. K. H. Prinses Marianne der Nederlanden is heden met dezelfde trein weder naar Duitschland teruggekeerd.

Bij gelegenheid van den jongsten verjaardag van Z. K. H. Prins Hendrik hebben fraaie afbeeldingen van H.Ds. en H. K. H. de Prinses zijne gemalin het licht gezien door den begaafden teekenaar den heer Waanders alhier vervaardigd en weswege die kunstenaar, ten blijke van de bijzondere tevredenheid der genoemde vorstelijke personen, met een fraai geschenk vereerd is. Ook van H. M. de Konigin-moeder mogt hij voor dien kunstwerk een zeer vleijenden brief ontvangen. Deze afbeeldingen, naar de natuur vervaardigd, worden alle bij intekening uitgegeven. Onder de vele intekenaars, mogt de heer Waanders genoegzaam al de leden van de koninklijke familie, de ministers en andere hooftstaatsambtenaren tellen, die hem bovendien over de uitmuntende uitvoering hunne goedkeuring hebben doen kennen. Het zijn keurige steendrukken, en leveren een nieuw bewijs hoezeer de lithographie-teekening ook in ons midden is vooruitgegaan.

Z. M. de Koning heeft vóór zijn vertrek uit Nijmegen benoemd tot kommandeurs der Eikenkroon, de heeren Mr. v. d. Bruggen, president der arrondissements-rechtbank. Mr. Bijleveld, burgemeester, en Sommentom, kolonel der artillerie, en tot ridders der orde de heeren Mr. V. Trojen, officier van justitie, Tridels, wethouder Tenboven, lid van den raad, Sjoek, majoor der schutterij, en den luitenant Rijnen, van de artillerie, laatstgenoemde ter zake van het juist op gisteren met zelfopoffering reddend van het Zootje van de Wed. Heijne, dat vlak voor de stad in de Waal was gevallen.

Men verneemt nog, dat Z. M. de stad Nijmegen in de maand September weder zal bezoeken, tijdens de alsdan plaats hebbende algemeene vergadering der Geldersche maatschappij van landbouw.

Zondag avond jl. wonden wij eene eerste uitvoering bij van de in Augustus 1854 alhier opgerigte zang-vereening: „Oefening en Uitspanning.“ Wij zullen niet zeggen, dat alle stukken, daar voorgedragen, onverbeterlijk uitgevoerd werden; maar wij zeggen niet te veel als wij verklaren, dat het geheel onze verwachting verre overtrof; de kooren werden met veel juistheid en kracht, die van onvermoeide studiën getuigen, uitgevoerd, waarvoor de zangers dan ook herhaaldelijk blijken van goedkeuring van hunne toehoorders ontvingen; de solo's voldeden zoo zeer, dat de solisten met luide bravo's en handgeklap begroet en teruggeroepen werden. Over het geheel leverde de avond een feestelijk genoeg op; de zaal van den heer Zwitsar, in de korte Houtstraat, waar de uitvoering plaats had, was eenvoudig doch smaakvol gedecoreerd en voor dien avond als concert- en niet als schouwburg-zaal ingerigt.

Omstreeks acht ure kwamen de zangers op het orkest, waaruit de president, de heer S. Lankhout, voortrad, en de medeleden en genoodigden welkom op hunne eerste bijeenkomst heette en in eene korte toespraak de toegevendheid van hunne toehoorders isriep, waarna het programma begon.

Wij zullen niet in bijzonderheden treden, maar herhalen wat wij reeds gezegd hebben, dat het geheel onze verwachting verre overtrof. Bij het einde van het programma betuigde de president den heer M. Bies, directeur van dat gezelschap, in weinige doch warme bewoordingen, uit aller naam dank voor de zorg en ijver, waarmede hij hunne studiën geleid en tot een gewenscht einde had weten te brengen; verklaarde, dat zijne volhardende en onvermoeide ambitie voor de zaak niet beloond konden worden, maar verzocht hem in kiesche bewoordingen, als blijk van aller erkentelijkheid, een klein geschenk aan te nemen en reikte hem daarbij een fraai gouden cilinder-horologie over. Dadelijk ging er een luid hoera op uit de werkende leden, dat in de zaal niet onbeantwoord bleef; een en ander maakte op den heer Bies een diepen indruk, zoodat hij slechts door een handdruk in staat was blijk van zijn gevoel te geven. Het eerste jaarfeest der zang-vereening werd besloten met een bal, dat tot laat in den ochtend in onverstoorde genoeg duurde en van tijd tot tijd werd veraanvaardigd door zangstukken, uitgevoerd door de zoo gunstig bekende Rotterdamsehe hiedertafel „Harpe Davids“, waarvan de werkende leden het feest hunner Haagsche broeders waren komen bijwonen.

Moge het jeugdig gezelschap op den ingeslagen weg blijven voortgaan, opdat ons meermalen genoegelijke avonden worden verschaft, zoo als wij jl. Zondag bij de zang-

De heer THORBECKE toont het verschil aan tusschen zijn amend. en die van den heer van Lennep en andere sprekers, die wel geene bepaalde amendementen hebben voorgedragen, maar toch onderscheidene denkbeelden aangegeven hebben. (Het amend. van den heer van Bosse ligt geheel buiten deze beschouwing.) De andere voorstellers willen de wet niet tot stand gebragt hebben en Spr. wel. Hunne amendementen vernietigen de betekenis van art. 2, en dat van Spr. brengt het in overeenstemming met haar beginsel.

Buitendien, de afgeschafte belasting op de schapen en varkens heeft juist gewerkt ten voordeele van het platte land, en Spr. vraagt of het nu regtvaardig is om dezelfde soort van voedingsmiddel voor de steden bezwaard te laten. Nu weet hij wel, dat de Min. niet gelooft dat de opcenten tang meer noodig zullen zijn, en hij zal er zich over verheugen, zoodra zij gemist kunnen worden, maar eenmaal op de belastingen gelegd, worden zij er niet gemakkelijk weder afgenomen.

De heer HUGENHOLTZ heeft het woord gevraagd, om aan te toonen, dat het blijven bestaan van den accijs op het rundvleesch eene der redenen is, waarom de afschaffing van den accijs op het varkens- en schapenvleesch zoo weinig afdoet. Men vergeet die omstandigheid, als men, om tegen de afschaffing van den accijs op het gemaal te ijveren, steeds wijst op het weinig effect van de zoo even bedoelde afschaffing. Hij is dus zeer voor het amend. van den heer Thorbecke.

De heer ROCHUSSEN geeft zijne twijfel te kennen, omtrent den inhoud van art. 2 omdat het niet zeker is, of het facultatief dan wel imperatief voorschrijft, om op alle de daar genoemde objecten een gelijk bedrag van opcenten te leggen. Ook ten aanzien van het amend. van den heer van Bosse, dat hij in den aanvang heeft ondersteund, is er nu bij hem, na den loop der discussie, nog wel eenige twijfel gerezen.

De MIN. VAN FIN. geeft den heer Thorbecke toe, dat het geldelijk bedrag van diens amendement tot geen bezwaar zal kunnen aanleiding geven, maar hij kan niet toegeven, dat door deze zes opcenten de stedeling zou benadeld worden, ten koste van de plattelandsbewoner. Want ook in de steden eet de klasse, die men hier wil verlichten, geen rund- en kalfvleesch. Buitendien de geheele verhooging is slechts van een vijfde cent per pond. Op de vraag van den heer Rochussen antwoordt de Minister, dat een gelijk getal opcenten bij het art. niet imperatief is bepaald, ofschoon het wel wenschelijk ware, om op alle die objecten evenveel opcenten te leggen, juist om later alle discussie over het meerder of minder bedrag van deze of gene opcenten af te snijden.

De heer VAN DER LINDEN is voor het amendement van den heer Thorbecke, op dezelfde gronden als de heer Hugenholtz.

Alsnu worden de verschillende amendementen op art. 2 voorgesteld, in stemming gebragt.

Het eerst wordt gestemd over het amendement van den heer van Bosse, dat geheel afgescheiden is van de beide andere. Dit amendement wordt verworpen met 42 tegen 23 stemmen. — Voor hebben gestemd de heeren de Lom de Berg, Thorbecke, van Foreest, Hoyneck van Papendrecht, de Poorter, Dullert, Huguénin, Westerhoff, Anemaet, van der Veen, Zijlker, Hugenholtz, van Eck, Storm, Jaspers, Dommer van Poldersveldt, van Goltstein Mackay, van Zuyler van Nijvelt, van Bosse, van Hoëvell,..... en Boreel van Hogelanden (voorzitter).

In de tweede plaats wordt met 50 tegen 15 stemmen verworpen het amendement van den heer van Lennep, om uit het equivalent te doen vervallen de verhooging der opcenten op het personeel en de patenten. — Voor de heeren: van Goltstein, Mackay, van Reede van Oudshoorn, van Foreest, Kien, de Kempnaer, van Lennep, de Brauw, Blaupot ten Cate, Hoffman, van Rappard, Elout van Soesterwoude, Sander, Wintgens en.....

Ten derde wordt met 43 tegen 22 stemmen aangenomen het amend. van den heer Thorbecke, om op het geslagt geen 6 opcenten meer te leggen. — Tegen de heeren: van Deïnse, van Franck, Baud, van Foreest, de Kempnaer, van Lennep, Bosscha, Hoffman, Hoekwater, van Rappard, Schimmelpenninck van der Oije, Rochussen, van der Poel, van Heiden Reinestein, Dirks, van Akerlaken, van Nispen van Sevenaer, Bieruma Oosting, van Goltstein, Nolthenius, Stolte en de Voorzitter.

Nu wordt art. 2 zelf in stemming gebragt zijnde het aldus gewijzigd equivalent. Het art. wordt aangenomen met 43 tegen 22 stemmen. — Tegen de heeren Elout van Soesterwoude, Sander, van Lijnden, Wintgens, van Goltstein, Mackay, van Bosse, Stolte, Delprat, van Deïnse, van Franck, van Reede van Oudshoorn, van Foreest, Kien, de Kempnaer, van Lennep, de Brauw, Taets van Amerongen, Hoffman, Hoekwater, van Rappard en Rochussen.

Art. 3 wordt, zooals het door de Reg. gewijzigd is, zonder stemming aangenomen.

Alsnu wordt het geheele ontwerp in stemming gebragt en aangenomen met 43 tegen 22 stemmen. Tegen de heeren Rochussen, Elout dan Soesterwoude, Sander, Lijnden, Wintgens, van Goltstein, Mackay, van Bosse, Stolte, Delprat, van Deïnse, van Franck, van Reede van Oudshoorn, van Foreest, Kien, de Kempnaer, van Lennep, de Brauw, Taets van Amerongen, Hoffman, Hoekwater en van Rappard.

(Afwesig waren: wegens ziekte de heer Luyben, en wegens ziekte van een lid zijner familie de heer Streus. Eene plaats, die van Sneek, is nog onaangevuld).

De vergadering is daarna gescheiden tot Zaterdag a. s. ter behandeling van verschillende naturalisatie-wetten.

De discussie over de begrooting voor Marina is bepaald op nanst. Maandag.

Voorts betreft de gemaakte aanmerkingen op de redactie, op kan de Min. zich niet vereenigen met de andere beoordeelingen van den aanhef, door den heer Baud in overweging gegeven.

Men heeft al verder verneemd, dat het art. moest opgeven het bedrag der opcenten; maar dit ligt geenszins in den wensch der Regering, want zij verlangt niets liever dan dat de opcenten gaandeweg geheel verdwijnen en uit dien hoofde zou de bedoelde opgave in strijd zijn met haar beginsel. Er zijn ook beschouwingen gevoerd in betrekking tot de koloniale baten. De Min. merkt op, dat tot goedmaking der afschaffing van den accijs op het gemaal het niet noodig is op meerdere koloniale baten te rekenen, dan op de gewone bijdrage van 4½ millioen.

Nogtans is er wel degelijk eene vermeerderde beschikking over de O. I. baten noodig, ten behoeve der Marine; want zulks levert eene schuld op, die op de Oost drukt, vermits vroeger niet genoeg voor de koloniale Marine was bijgedragen; doch deze meerdere beschikking is eigenlijk buiten verband tot dit ontwerp. De Minister beantwoordt hier gelijkelijk de beschouwing van den heer van Rappard en zal de geopperde denkbeelden gaarne in overweging nemen bij eene volgende begrooting.

Ten aanzien nu van het amend. van den heer v. Lennep, wat de Min. vraagt, of dit niet inderdaad een krijgslist inhoudt? Want als dat en andere amend. van gelijke strekking worden aangenomen, dan is er geen equivalent meer dan vervalt art. 2 feitelijk.

Met betrekking tot het amend. van den heer Thorbecke geeft den Minister gereedelijk toe, dat het geslagt tot de meeste levensbehoefte behoort, maar toch, hij betreurt het, waar het is een feit dat het geslagt niet meer algemeen met volksvoeding wordt gebezigt; dat is meer het geval met het varkens- en schapenvleesch. En daarom is het in geene wijze inconsequent, om het rund- en kalfvleesch hier met zes opcenten te treffen, als deel van het equivalent.

Wat eindelijk aangaat het amend. van den heer van Bosse, dit heeft eene niet onbelangrijke strekking. De Min. heeft reeds opgemerkt, dat, wat de afschaffing van den accijs op het gemaal betreft, de Regering zeer wel buiten de koloniale baten kan. Zoo als het amend. daar ligt, heeft de Min. er dan ook geen bezwaar tegen. Dit zou nogtans wel het geval zijn, wanneer zooals sommigen verlangen het tweede gedeelte er van zou vervallen, want dan zou er een bepaalde band op de Regering worden gelegd. Maar de Min. moet den voorsteller vragen, of er nu het ooppunt der comptabiliteit werkelijk geen bezwaar op het amend. gelogen is, en of daaruit, geene dienstverrichting zou kunnen voortvloeijen? Of het amendement met insluit eene beschikking over koloniale baten, zonder dat het hatig slot kan bekend zijn.

De heer VAN BOSSE heeft met genoegen de verklaring van de Ministers gehoord, dat zijn amend. alleen een bezwaar van orde en regelmaat oplevert, want hij kan dit bezwaar zeer goed oplossen. Bij meerdere wetten is reeds dikwerf beschikt over later te ontvangen baten; de diensten der koloniale administratie en die van het moederland worden op zelfve op geheel verschillende tijdstippen afgesloten. De aangenomen regelen van administratie brengen nu reeds mede, dat er bij de ramingen aanwijzing geschiedt op baten die eerst op latere tijdstippen afgesloten worden.

Spr. beantwoordt de verdere aanmerkingen van sommige sprekers en geeft daarbij als nadere strekking van zijn amend. op, dat het juist is gerigt tegen de zucht, om meer uit de kolonien te nemen dan voor de behoeften noodig is. Daardoor wordt ook de eventuele bijdrage voor de marine veel zekerder dan nu. Na aanneming van het amend. zal men zeker zijn, dat de bijdrage daarvoor uit reeds bestaande baten kan geleden worden.

Spr. kan uit dien hoofde ook niet besluiten om het tweede lid van zijn amendement weg te laten; want dan zou de Regering de handen gebonden zijn. Maar, waarom, vroeg men, een band gelegd? Als er meer voorhanden is dan 14½ millioen, wat zal men dan met dat meerdere doen?

Spr. antwoordt daarop, dat men dan zal doen, zooals de Min. v. Kol. sedert 1850—1853 gedaan heeft, namelijk voor een bedrag te reserveren voor het herstel van het Indisch muntwezen. Men zal het overschot reserveren voor de kosten van de emancipatie der slaven, welke kosten men zeker kan voorzien.

De heer BAUD heeft, bij nader inzien, weder eenige bezwaren tegen het amendement. In de eerste plaats zou Spr. de financiële verhouding van het Moederland en de Kolonien bij de comptabiliteitswet geregeld zien. Ten tweede geloof Spr., dat als het zich bij het opmaken der begrooting laat aanzien, dat het koloniaal hatig slot veel hooger zal zijn dan f. 4,700,000 om in de schatkist te storten, dat dan de Minister in verlegenheid zal zijn, want dan zal eene onjuiste raming moeten opmaken. Men mag nu nog niet op de mogelijke latere kosten voor emancipatie der slaven vooruitloopen. Als er eene zoodanige wet zal bestaan dan kan de Regering deswege voorzieningen maken.

De heer VAN BOSSE beantwoordt de gemaakte aanmerkingen. Zijn amend. verbiedt niet om de raming van het hatig slot zoo hoog mogelijk te maken, maar wel om het dan 14½ millioen voor 's Rijks schatkist af te zetten (met inbegrip der renten voor de Oost-Indische schuld bedrage van f. 9,800,000.) Voor het herstel van het Indisch muntwezen zijn werkelijk fondsen gereserveerd gebleven alvorens de wet nopens het Indisch muntwezen bekend, maar dit geschiedde in het vooruitzicht dat die wet niet van land zou komen. Zoo kan dit ook hier met betrekking tot het reserveren van gelden voor de emancipatie der slaven geschieden.

vereeniging *Oefening en Uitspanning* hebben doorgebracht; en hulle zij toegebracht aan de heeren S. Lankhout, P. Lansberg en M. Simons, oprichters der vereeniging, voor al de zorgen, die zij onvermoeid aan de zaak besteed hebben.

* Door het regiment Grenadiers en Jagers zal aanstaanden Maandag het gewoon jaarlijksch militair feest op de voorplaats der kazerne gevierd worden, ter herinnering aan den slag van Waterloo. De manschappen zullen alsdan masklimmen, zak loopen en meerdere gemakkelijkheden uitvoeren, waarvoor aan de overwinnaars prijzen zullen worden toegekend.

* Sedert geruimen tijd is er bij den Hoogen Raad der Nederlanden eene procedure aangehangig van schout en ambachtshoofden van Vlaardingen-ambacht tegen den staat der Nederlanden. In deze zaak hebben reeds pleidooijen en getuigen-verhooren plaats gehad; heden is eene commissie uit dien raad, bestaande uit de raadsheeren Mrs. Mulderman, Crans, den procureur-generaal, den agent der domeinen benevens den griffier, als ook de heeren praktijns in deze zaak, naar Vlaardingen vertrokken, om aldaar eene plaatselijke opneming te doen.

* De afdeeling voor de taal-, letter-, geschiedkundige en wijsgeerige wetenschappen der Koninklijke academie van wetenschappen, zal eene gewone vergadering houden op Maandag, den 18 Junij, des voormiddags ten elf ure, in het gebouw der academie te Rotterdam. De toegang voor het publiek door de deur van 's Rijks museum van schildrijen.

* Den 9den dezer is te Utrecht overleden H. D. T. de Fauvage, gepensioneerde luitenant-generaal der infanterie, kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, ridder der Militaire Willemsorde 3de kl. en van het Legioen van Eer.

In ons nummer van den 9den dezer hebben wij uit de *Indier* overgenomen, dat ten gevolge van eene aanklagt wegens laster, ingediend door den heer P. van Rees O. I. ambtenaar, de uitgever van dat blad door de Arrond.-Regtbank te Tiel is gedagvaard, om voor haar te verschijnen en deswege genoodd te worden.

Thans meldt de Tielsche correspondent van de A. C., dat de heer Noman, uitgever van de *Indier*, aan den regter-commissaris bij de Arrond.-Regtbank te Tiel, als verantwoordelijk schrijver van het geincrimineerde artikel heeft opgegeven, den heer H. J. Lion.

Blijkens eene mededeeling van het Pruisische telegraafbestuur zijn, behalve het kantoor te St. Petersburg, dat onlangs als voor het bijzonder verkeer geopend is aangekondigd, in Rusland nog telegraafkantoren opgesteld te: Bologoje, Dowsk, Dünaburg, Gatschino, Kiew, Kronstadt, Mariampol, Moskau en Warschau.

De Russische lijnen zijn thans, te Granitza, mede met de Oostenrijksche telegrafen in verbinding gesteld. Langs dien weg is echter geen der thans geopende Russische kantoren bereikbaar voor lagere prijs dan over Eul-kuhnen.

Te Luxemburg, te Pforzheim in Baden en te Nizza en S. Remo in Sardinie, zijn telegraafkantoren gevestigd en met Nederland in verbinding gesteld. Ook zijn de kantoren te Aix-les-Bains in Sardinie en te Ems in Nassau, gedurende den haddijl geopend; laatstgenoemd kantoor tot aan den 1sten October aanstaande.

De telegraafkantoren te North Dean en Winchfield, in Groot-Brittannie, zijn gesloten.

Bij het Departement van Binnenlandsche Zaken is, ten behoeve der noodlijdenden door de jongste overstromingen in Nederland, ontvangen een wissel van Zr. Mjs. minister-president te Konstantinopel, groot zes honderd twee en vijftig gulden zeven en vijftig centen, zijnde het bedrag der giften, bijeengebracht door Nederlanders, te Konstantinopel en te Smyrna gevestigd.

Bij besluit des Konings van den 10den dezer, no. 43, is de Minister gewaagtigd aan de heeren J. W. C. baron van Mierum te Groningen, mr. P. W. Alstorpius Grevelink, mr. H. Vos, mr. H. C. Carsten te Assen, U. G. Schilthuis en jhr. mr. J. W. Quintus te Groningen, concessie te verlenen tot den aanleg van een kanaal van Assen naar Groningen op den voet en de voorwaarden daarbij vermeld.

Ingezonden Stukken.

Aan de Redactie van de *Grondwet*.

Strijen, 11 Junij 1855.

Audi et alteram partem.

In het No. 683 van uw geacht blad, komen eenige beschouwingen en opmerkingen voor, betreffende een door verschillende Burgemeesters ingezonden adres aan de Tweede Kamer der Staten Generaal houdende bezwaren tegen het voorgestelde wetsontwerp tot afschaffing van den accijns op het gemaal.

De schrijver van dit artikel houdt in het eerste gedeelte naar aanleiding eener uitdrukking in het adres eene historisch philosphische beschouwing over de Burgemeesters en *gros*, spreekt vervolgens met eenige magtwoorden, waarvan de voornaamste zijn, dat hij niet begrijpt de beweringen der adressanten tegen, en eindigt met tegen het adres het gevoelen over te stellen van een der mede-ondertekenaren, den heer A. Vogelsang, door ZEd. uitgedrakt in eene brochure in 1847 uitgegeven, en wiens opinie door den schrijver in de *Gr.* als de zijne wordt aangegeven.

Bij de ontwikkeling van een en ander geeft de geachte schrijver in uw blad 10. doorslaande bewijzen van onbekendheid met

de gesteldheid van het platte land; 20. bewijs van kwade trouw in zijne aanhalingen.

Wij willen beide oordeelvellingen staven, te beginnen met het laatste.

In 1847 schreef de heer A. V. eene brochure geheel gerigt tegen de afschaffing van den accijns op het gemaal en zeker heeft hij toen nooit kunnen droomen, dat acht jaren later uit zijn werk argumenten zouden worden geput, om aan te toonen dat hij voorstander is geweest van afschaffing der accijnsen. Maar hoe zal men zeggen, de woorden door den schrijver in de *Gr.* overgenomen doen toch den heer V. kennen als een ijverig bestrijder van het accijnsstelsel? Ja en neen. Op bladz. 21 zijner brochure stelt de heer V. de vraag: welke de bezwaren zijn aan het accijnsstelsel verbonden en geeft door de beantwoording daarvan bewijs, die bezwaren in al hunnen omvang te kennen, — maar komt tot de conclusie dat al hun gewigt nog niet leiden mag tot geheele afschaffing der accijnsen zoolang zij niet kunnen worden gemist en geen beter equivalent is te vinden dan dat tot 1847 toe was voorgesteld. Men veroorloofe ook ons eenige aanhalingen. Bladz. 24 en volg. leest men. «In dat geval (wanneer namelijk de hoofdelijke omslagen een hoog bedrag bereiken) dient men de toevlugt te nemen tot het heffen van opcenten op de consumptieve middelen, eene heffing niet zoo onvoorwaardelijk te verwerpen, als menig ijveraar tegen dezelve wil doen voorhouden. Die heffing toch doet de arbeider geheel ongevoelig en gering gedeelte dragen van den last, die op de gemeente rust, door het kosteloos onderwijzen geveert aan kinderen van minvermogenden, en voor al het meerdere dat uit de algemeene kas wordt verstrekt ter voorziening in hunne behoeften.» In de voorrede was reeds gezegd. «Waarlijk zoo lang de schatkist een middel van inkomst behoort als is het overschot der LOTERIJ, eene belasting noodig heeft op het ongeluk als is het registratie regt van schuldbekentnissen en van eene geldbezwaaring van vaste goederen, — zoo lang, om niet meer te noemen, moest men er niet aan denken en niet willen dat belastingmiddelen werden afgeschaff, die zich voor een nietig gedeelte in den kooprijfs verbergen, en die onmerkbaar en zonder hinder enkele tonnen schats doen vloeijen in de schatkist.» En thans, vragen wij, of het geen kwade trouw mag worden genoemd de woorden van een schrijver zoodanig uit hun verband te rukken, dat het eene gedeelte van een betoog wordt gegeven en het andere verzwegen?

Wij komen nu tot de zaak zelve, het adres der Burgemeesters en de beoordeeling van dit stuk door den schrijver in de *Grondwet*.

De geschiedenis der zaak is deze. Om redenen in het adres vermeld, en waarvan wij de juistheid nader zullen aantoonen, hadden vele Burgemeesters het noodig geoordeeld hunne bezwaren tegen het aangehangig wetsontwerp tot afschaffing van het gemaal aan de vertegenwoordiging mede te deelen. Dit adres zoo als het is ingezonden werd op eene vergadering van Burgemeesters bij meerderheid van stemmen aangenomen, nadat de ondergeteekende in overweging had gegeven, de woorden in het adres, die zoozeer de aandacht van den schrijver in de *Grondwet* hebben getrokken, betreffende het moeilijke ja onhoudbare van de betrekking van Burgemeester in deze dagen te doen wegvallen. De meerderheid dacht er echter anders over, en waarlijk nu gebleken is dat nog eenmaal een rid zou worden gedaan op het oude en geliefkoosde stokpaardje van het Burgemeesters despotisme van vóór 1851 zou het jammer voor den schrijver in de *Grondwet* zijn geweest, indien mijn voorstel ware aangenomen. Wij gevoelen geene roeping hier op te treden als een landator temporis acti, en tegen een geheel gratis geposeerde beschuldiging te velde te trekken, maar stippen alleen aan, dat wij ons bij magte gevoelen tegen elk despotieke of onwettige handeling der Burgemeesters van vóór 1851 en er eene van gelijk belang over te stellen, als zal worden opgegeven, na de invoering der gemeentewet voorgevallen.

Wij zullen thans den schrijver in de *Gr.* het bewijs trachten te leveren dat de som van f 1200, welke door de adressanten is genoemd als het bedrag van de kosten der inning van eene belasting op het gemaal als eigen middel in eene plattelandsgemeente zeer inatig is gesteld geworden.

Dat de schrijver zich dan voorstelle eene gemeente van 4, 5 à 6000 banders oppervlakte, doorsneden met 40, 50 à 60 wegen, en in meerdere of mindere mate over die geheele ruimte bebouwd en met eene zeer verspreide bevolking van 3 à 4000 zielen; aan elke zijde grenzende aan andere gemeenten. Dat hij zich dan voorstelle dat zoowel bij dag als nacht, over die geheele uitgestrektheid zal moeten worden gewaakt tegen den frauduleusen invoer uit de omliggende gemeenten, dat bovendien een dagelijks toezigt aan den molen zal noodig zijn, en minstens wekelijks bij de bakkers en meelverkoopers zal moeten worden aangepeild. Dat men dan begrijpt, dat thans in verre weg de meeste plattelandsgemeenten niet één ambtenaar aanwezig is, uitsluitend belast met de surveillance op de plaatselijke accijnsen, en als die wetenschap gegeven is, zal men wel niet van overdrijving spreken als men vier ambtenaren noodig rekent om in de hierboven omschreven dienst slechts eenigzins te voorzien; en als eene beloning van f 800 niet te hoog is gesteld, zijn de f 1200 reeds gevonden. Maar dan nog is men niet aan het einde. Immers de wedde van den gemeente-ontvanger zal belangrijke verhooging moeten ondergaan om nog te zwijgen van de kosten van gewigt en materieel. Rekent men nu dat eene som van meer dan f 1000 behoefte is om de kosten van invordering der belasting te dekken, en dat om eene opbrengst te verkrijgen van circa f 4 à f 5000, dan gelooven wij zoodanig middel ten hoogste te moeten afkeuren. In kleinere gemeenten klemt dit natuurlijk dubbel, en om den hoofdelijken omslag als equivalent aan te wijzen voor het gemis der opcenten op het gemaal, daarover heeft de Regering en de Tweede Kamer beiden, bereids den staf gebroken, en verwijzen wij, voor zooveel de gemeenten betreft, naar de meer aangehaalde brochure van den heer Vogelsang.

Zietdaar de bezwaren, die bij de adressanten zijn overwogen, en al was men geheel doordrongen van alles wat tegen den accijns op het gemaal is aan te voeren, al bestond geen verschil van gevoelen over de groote wenschelijkheid om die belasting het eerst af te schaffen als zij kon worden gemist, ze werden gewigtig genoeg geoordeeld, om er de Tweede Kamer op te wijzen, omdat voor een groot aantal gemeenten de afschaffing der rijks-belasting op het gemaal een groot ongeluk zijn zal, en diep ingrijpen in haar finantiëel stelsel. Al zegt ook de schrijver in de *Gr.*, dat de kosten van het toezigt op den invoer dezelfde blijven, 't zij men opcenten of eene eigen belasting heeft, elk plaatselijk bestuur weet dat het in de praktijk anders is, en als wij dit aantoonen is het bewijs geleverd dat

de theorie van den schrijver in de *Gr.* geheel valsch is. Ieder plaatselijk bestuur is het bekend wie zijn brood bij den bakker koopt en wie het zelf bakt. De rijks-ontvanger in iedere gemeente heeft dadelijk belang dat binnen die gemeente zooveel graan mogelijk worde veraccijnsd, omdat dit belangrijke invloeds uitoefent op zijne wedde. Zijn dus enkele personen gewoon geworden hun meel uit eene andere gemeente te halen, of hun koren te doen maleu daar, waar geene opcenten worden geheven, zij zijn binnen zeer korten tijd bekend, en dan bezit het plaatselijk bestuur middelen te over om zoodanige afgedwaalde toezigt te brengen, zonder dat het in een geval toevlugt behoort te nemen tot een omslagtig en kostbaar toezigt. De redenering van den schrijver, als zou er geen vrees voor sluijing zijn van in twee aan elkander grenzende gemeenten hetzelfde bedrag aan eigen belasting geheven zal worden, is ex absurdo gesteld, en onmogelijk te denken, omdat eene gemeente in den regel meer dan aan twee gemeenten grenst. *Stije*, b. v. aan de *Klundert*, *Gravendeel*, *Westmaas*, *Maasdam*, *Wieldrecht*, *Numansdorp*, *Klaaswaal* en *Strijtenas*, ergo aan ACHT gemeenten, en hier den wensch te suten, dat in al die gemeenten, eene gelijk belasting bedrag zal geheven worden behoort wel tot de pia vota, maar niet tot de waarschijnlijkheden.

Uit het door ons gestelde, volgt dus wel degelijk het tegendeel van hetgeen de schrijver in de *Grondwet* beweert, namelijk, dat voor de ingezetenen geen verschil bestaat of de belasting geheven wordt als eigen middel of als opcenten op den rijks-accijns. Er is bij het laatste middel volstrekt geene surveillance noodig, en die de gemeente-ontvanger zelf kan uitvoeren, en bij de eerste moet gemiddeld één vierde der belasting geheven worden voor kosten van surveillance. Dit is het eenige middel voor ingezetenen ten platten lande en voorwaar een zeer kostbaar hetgeen nog wordt verzwagd, zooals wij boven hebben aangetoond, door de hoogere wedde aan den gemeente-ontvanger betalen.

Zietdaar de redenen, waarom de burgemeesters in deze streken de afschaffing van den accijns op het gemaal als niet gewenscht voor de gemeenten beschouwen, en niet zooals de schrijver in de *Grondwet* wil doen voorkomen, omdat zij te gemakkelijk zijn of liefhebberij hebben, om de uitgaven der gemeente ondeloos op te drifven, of omdat zij zoo gereed zijn te klagen over hunne betrekking en alle zulke hatelijke ongemitieerde insinuatien meer, die door niets geregtvaardigd, alleen schandelijk doen aan hem, die ze nedschrijft: Wij voor ons zullen niet zoo laag buigen om op te rapen wat bedekt en niet aanrakend wat besmet is.

Wij hebben alleen willen aantoonen, dat de schrijver in de *Grondwet* geheel onbekend is met het onderwerp, dat hij behandelt, dat hij den toestand van het platte land niet kent, ja, er schier geen begrip van heeft (1), en dat hij alleen heel willen schrijven *à tort et à travers*, om een eenmaal opgevat gevoelen door te drifven, ook al moest hij daartoe een middel gebruiken, zoo onedel als dat is, om de woorden van een ander uit hun verband te rukken en in een valsch daglicht te plaatsen. Strijen, 11 Junij 1855. H. R. VOGELSANG.

[Wij plaatsen dit stuk om blijk te geven van onze onpartijdigheid; ons nogtans reserverende om daarop, wat de zaak betreft, nader te antwoorden. Den vorm van bovenstaand artikel dat tot grondslag heeft de insinuatie van kwade trouw laten wij voor rekening van den schrijver REDACTIE.]

(*) Een niet onaardig bewijs hiervoor is, dat de schrijver op grond van eigen ervaring beweert, dat de Burgemeesters betrekking tegenwoordig minder moeilijk is dan vroeger. Het bewijs is hij schuldig gebleven, en zal dit wel verder blijven. Het is om te lagchen en bewijst niet veel voor de juistheid van des schrijvers gave van waarneming?

226ste Nederlandsche Staats-Loterij.

7e LIJST. 5e KLASSE.

Uitgekomen hooge prijzen:

17668 f 2500; — 13431, 11483 en 19722 f 1000

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 14 Junij 1855.

Nederland. Pct.		Rusland.	
Ned. W. Schuld.	2 1/2 63 1/2 1/2	Hope 1798/1816	5 102 1/2
Dito Certificat.	3 74 1/2	Dito 1828/1829	5 101 1/2
O. I. Leening.	4 93 1/2	Cert. 1831/1838	5
Amort. Syndic.	3 1/2	Dito Dito	4 1/2
Hand.-Maats.	4 1/2	Dito Hope	4
Belgie.		Dito Stieglitz	5
Certificaten.	2 1/2	Dito dito 5e Ser.	4
D ^o Rothschild.	2 1/2	Dito 1854	5 81
Frankrijk.		Inschr. Assig.	6
Obligatiën	3	Certific. dito.	6
Spanje.		Polen.	
Nieuwe	1 18 1/2 1/2	Obligatiën	
Dito Buitenl.	3 38	Oostenrijk.	
D ^o Binnenl.	3 30 1/2 1/2	Metalliek	5 61 1/2
Bew. Sp. Com.	4 1/2	Dito bet. Amst.	5 72 1/2
Amort. Schuld.		Dito Nation.	5 66 1/2
Portugal.		Dito 1847	2 1/2 81 1/2
Londen nieuwe	3 39 1/2 40	Dito 1851/1852	2 1/2 81 1/2
Dito uitgest.	4		

Mexic., te Lond. 3 pct. 20 1/2, 1/2; dito Onb. 20 1/2. Gren., te Lond. p. s. 100. 2 1/2 pct. 16 1/2.

Zonder noemenwaardig verschil in de prijzen, was de handel bij zeer tragen handel iets flauwer.

LONDEN, Woensdag 13 Junij. Consols opt. 91 1/2, 1/2, 92 1/2. N. Mexic. 3 pct. 21 1/2, 1/2; Gren. Uitg. 6 1/2, 1/2; Peru Turksche leening 82; Spanje 1 pct. 18 1/2, 1/2; Holl. 95; dito 2 1/2 pct. 64.

De beurs was kaln. WETEN, Woensdag 13 Junij. N. Metall. 79 1/2; Nat. 84 1/2; Bankactien 993; Lombarden 102; Loten 1854 1/2; Wissel op Londen 12.02; dito op Parijs 144 1/2; Zilver

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.